

Szerkesztőség:
Fő-utca 30. számn.

Idé intézendő a lap szerkesztésére vonatkozó minden közlemény.

Bérmentetlen küldemény nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Dániel könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, ugy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 6 korona.
Fél évre . . . . . 3 korona
1/4 évre . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petítésora: 20 fillér

Előfizetési felhívás.

Lapunk tisztelt pártolói a július hóval megkezdődött második félévre való előfizetésre ezennel tisztelettel felkérjük.

Lapunknak nagy multja nincs; de a kezdet nehézségeivel megküzdve, önértzetesen hivatkozhatik arra, hogy a közérdeket szolgálta.

Teljesen függetlenül, minden befolyástól menten.

Programja ezután is az lesz, ami volt: a nagy közönség és a társadalom közérdekeit előmozdítani.

És mindenek felett: megmondani az igazságot, bárkivel, bármely osztály, párt, felekezet és klikkel szemben.

Rovatainkban jövőre is minden közérdekű dolgról megemlékezünk s több térszentelünk a vidéki érdekeknek.

A lap ára marad a régi ugymint:

Egész évre postai szétküldéssel 6 korona

(3 frt)

Fél évre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Negyed évre 1 korona 50 fillér (75 kr.)

Hirdetéseket a legolcsóbb áron vesszünk fel.

Nyilttér petit sora 20 fillér (10 kr.)

Mindenféle pénzküldemény „Berzsenyi Dániel nyomda Kaposvárott” cím alatt küldendő be.

A szerkesztőség részére szánt küldemények ugyanezen cím alatt intézendők.

Kaposvár, 1894. június 26.

Németh Zoltán

f. szerk. és kiadó tulajdonos.

Utczakövezés.

—h. A város képviselőtestülete elé terjesztett azon indítvány, hogy a város tervében felvett és más kiépült utcák egyszerre köveztessenek ki, nem talált helyeslésre; ehelyett a megnyírbált javaslat fogadtatott el, amelyben határozatképen kimondatott az, hogy 50 ezer forint ára kövezetet és esaternát mégis építünk.

Ugy halljuk, ez ellen is adatott be részleges felebbezés, ennél fogva az ügy a törvényhatóság jóváhagyása céljából az augusztusi közgyűlés elé fog kerülni; de odakerült azért is, mivel a város szabadulni óhajtván a mostani kötött helyzettől, a köveztést és a kórákó vállalkozó követelését készpénzben ki akarja fizetni s ehhez ötvenezer forint kölcsönre van szüksége; ezen kérdés pedig a törvényhatóság jóváhagyásától függ.

Legkisebb okunk sincs aggódni afelett, hogy a törvényhatóság a város eme kölcsönét helyben nem hagyja; azt is biztosra vesszük, hogy eképen a város utépítési finanziaja teljes mértékben helyreállítatik a tervezetbe felvett utak kiépítésére és fentartására nézve; sőt azt is megengedjük, hogy ezen szűkebb tervezet és javaslat mellett is, a város az utépítés és fentartási átalányában nagy és jelentékeny megtakarítást és sokkal kedvezőbb helyzetet ér el és kiválóan az utak fentartási költségében eléri azt, hogy a mostani tarthatatlan pazarló rendszer és képtelenség nyügét lerázza a nyakáról.

Örülünk — magának ezen eredménynek is.

De a kérdést nem tartjuk gyökeresen megoldottnak s nézetünk szerint a városi mérnöki hivatal azon előterjesztését kellett volna elfogadnia a képviselőtestületnek, amely a tervbe vett összes utcák kikövezését és fentartását vette a számitás alapjául. Igaz, hogy ebben az összes beruházásokra 116.000 frt van előirányozva; ami elég jelentékeny összeg; ugy a fentartás is kitesz évente kerekszámban tizenegyezer forintot; de ennek más felől meg határozott megtakarítási előnyeik vannak, mert kétségtelen az, hogy egy nagyobb vállalatot mindig olcsóbban lehet kiadni, mint egy kisebbet és így az utak építése, tehát a beruházás is; de az utfenntartás is sokkal jutányosabban lett volna elérhető; azért is, mert a nagyobb vállalathoz több jelentékeny konkurrens jön, míg a kisebbet egyik másik figyelmére sem méltatja.

Ép ennél fogva megtörténhetik az, hogy eme vállalat ajánlati versenyénél, majd egyetlen pályázó fog bekopogtatni; mert hát a többi nem tartja érdemesnek valakinek a megszokott otthonát, csekély haszonért, vagy épen haszon nélkül turbálni.

Tapasztaltuk ezt az eddigi utépítési árlejtéseknél és a város egyéb középítkezéseinél; melyek hasonlóképen tulajdonlag csak apró foltozgatásokból állanak, amelyeknél aztán a megmelegedett, vagy melengetett vállalkozók „a u s G n a d e” megteszik azt a szivességet, hogy hitelre, várakozásra, komisz roszul és rém drágán valamit összehákolnak.

Ennek kizárására lett volna alapos és

T Á R C Z A.

Elmélkedés.

Irta: Szokolay Hermin.

— Vége. —

Vannak férfiak, kik nejuktól minden nemesebb szórakozást megtagadnak. Haragra lobbannak, ha kezükben könyvet látnak, ha őket sétára, egy kis kirándulásra felszólítják vagy néha kedvük támad színházba is elmenni. Nem gondolják meg, hogy így körülzárva, mindentől megfosztva, a nő csak a kötelességek súlyát érzi; nem csoda ha elkedvetlenedik, kedélye elveszti ruganyosságát és elő áll az unalmas, egyhangú élet.

Fölötte téves a fogalom, hogy a nő mint hamupipóke tölti be leginkább hivatását! Társadalmi, vagyoni állásához, korához, műveltségéhez mérten az is megkívánja a magát. Ha folyton durva munkát kell végeznie, egész lénye eldurvul, lelke eltörpül, fáradt, lankadt lesz, megszűn szép és kellemes lenni. Elég töle, ha a fölügyeletet jól végzi, amire különben csak úgy képes, ha alaposan ért mindenhez, ami a háztartás minden ágához tartozik — munkát pótol, ahol épen kell és ahogyan erejéhez, vagyoni állásához mérten teheti. Csak jó lélekkel tegye és az időt különben hasznos dolgokra fordítsa.

Ez nem akarja azt mondani, hogy egész sereg cseléddel vegyük őket körül, ha nem kerül más kép, a jobb lelkű nő ugy is hozzá fog a dologhoz, zugalódás nélkül; de ha tehetjük, adjunk egy jó segitőt melléje, ne feledjük, hogy testben ők a gyöngébbek, tulterhelni őket nem szabad, mert a háznál előforduló munkák igen fárasztók. Emellett, ha lelkiismeretes anya akar lenni, elég gondot adnak neki gyermekei. Ezt végezze csak el a cseléd

segély nélkül! Nagy összeget takarít meg évente, ha csak fölött korig is ruházatukat ő készíti el; elmarad így a varrónő, a dajka bére, élelmezése. Nélkülözhet mindenek előtt a szoba leányát, mint egészen fényűzési cikket. A középsorsu nőnek jól áll a fejéke ugy is, ahogyan maga föl tudja tűzni. De ha egész délelőttjét — egy fél napját — a főzéssel tölti el, sok mindent kell készpénzen elkészítenie.

Az életben való boldogulhatás nagy kérdése, csak méltányosan fölslott kötelességek szives, és lelkiismeretes teljesítése által oldható meg.

Magát, a sziv boldogságát pedig ahányféle az ember, annyiféle uton keresse, mert ami az egyikre jó, az a másikat boldogtalanná teheti. Minden az emberek egyéniségétől és azok viszonyaitól függ. És függ még attól, olyan társat nyerünk-e, aki magát ezekbe bele találja? Mindennek megitélése pedig a józan ész föladata marad.

Legyünk tehát óvatosak a kiválasztásnál, mert a szerelem — bárha kölcsönös — nem elég biztosítéka a boldogságnak.

Igen sok nő méltó a szerelemre, de kevesebb a szeretetre. Szerelmet birnak közülük sokan ébreszteni, de bizalmat nem.

Igen sok férfi bir csábító, megigéző tulajdonsággal, de kevesebb érdemes a becsülésre.

Hogy a házasság kockajáték — az régen elmondott dolog. De hogy minden korban kötött, még a késői házasságnak is lehet tiszteletet szerezni az is igaz. Attól függ csak, hogy a cél tisztességes volt-e?

Tisztességtelen ott a cél — bármely életkorban jön is létre a viszony, hol az tekintet nélkül a másik fél érdekeire, a kölcsönös vonzalomra, önzőleg pusztán egyoldalú érdekből kötött. Az érdekből kötött viszony épen egyoldalú érdekénél fogva már magában hordja az átkot. Ehez tartozik a nagyon elüto koru házasság is.

Ellenben két 60—70 körül levő egyén szövetsége is lehet tiszteletet érdemlő, ha magukra maradv a életben a későbbi korban azért szöveteztek, hogy egymásnak tisztességes uton segélyére legyenek. A házasság megkötése által csak a jogcimet kívánták megszerezni, hogy tisztességben élhessenek együtt. Szivesebben társulnak velük, megjelenhetnek nyiltan.

Ugyanez a célja van minden korbéli, jó gondolattal kötött házasságnak. A szerelem magában boldogító sugar ugyan, de a lélek szerete adja meg az erőt, hogy a bajban is egymást el ne hagyjuk, bátorítsuk, támogassuk és a munkában elfáradt testnek, léleknek az otthonban pihenőt készítsünk, hogy ujult erővel foghasson mindegyik föladatait teljesítéséhez.

Tehát a másik célja az egyesülésnek, hogy egymásnak segélyére legyünk.

A külső jólét megteremtése nálunk — ma még — egyedül a férfi dolga. Ma még kivételbe sorozhatók azon nők, kiknek megadatott az eszköz, hogy ők is járuljanak hozzá. Ha lsten segít, ezen is tul leszünk pár évtized mulva.

Erre vonatkozólag ezer eszköz áll a férfi rendelkezésére a gyalu és kalapáctól, a toll és ecsetig; célt is ér, ha munkához lát és elfogadja válogatás nélkül, ami épen kínálkozik. Föltéve, ha hozzá még alapos műveltséggel is bir. Kitartó szorgalom mellett nem létezik szükség és a becsületes munka nem hoz szegényt. Ha néha körülményeink által kényszerítve vagyunk, műveltségi fokunkon alul álló munkához is látni, az ne hozzon zavarba, művelt ember mindenütt tekintélynek örvend s kellő alkalmzzkodás és kitartás mellett minden pályán ura lehet helyzetének és vagyonhoz is juthat.

Egyik nagy lépés lenne a külső jólét felé, ha leányainkat is abban a gondolatban nevelnénk föl, hogy a szorgalmas, munkás embert többre becsülik a nagyon is könnyed udvarlóknál és maguk

biztos orvost a mérnöki hivatal előterjesztésének elfogadása.

Most azonban nem erről akarunk szólni; hanem a konkrét dologról, amely a vármegye eldöntése elé fog kerülni rövid napok múltán.

Arról van szó, hogy a vármegyének ezt a — bár kissé szűk méretű, de mégis a városnak egy lépéssel haladásra vezető intézkedését helyben kell hagynia.

Nem akarunk részletekre kiterjeszkedni, melyek személyi motívumokra, kicsinyiségre vezethetők vissza s nem mondjuk, hogy a keret öszhangját némileg nem érintik; nem állítjuk, hogy sokkal jobb és kifogástalanabb részlettervezet nem lett volna benyújtható; de egy bizonyos és ez az, hogy a mostani tervezet is teljesen benne foglaltatik a mérnöki kivatal általános előterjesztésében és ez is előbb, vagy utóbb; de épen úgy, mint a most tervből kihagyott részek felvendők és végrehajtandók lettek volna.

A fokozatos haladás tehát mindenestre meg van, így némely személyes és közelebbi érdekek miatt a haladásnak eme mértékét nem volna helyes megturbálni a további fejlődés biztosításának érdekében; sőt elő kell mozdítanunk ezt azért, hogy a most fel nem vett részek kiépítésére irányuló és mondjuk egészen jogosult igények mintegy jogot nyerjenek, megerősítést és hivatkozási alapot szerezzenek.

Kétségtelen, hogy ahol a város utcákat nyit, házak építését engedélyezi, ott a város feltételeinek elsejét a közlekedés könnyűségét biztosítani köteles.

Nem fényezés ez; de szükség.

És az az utca e szükség költségeihez hozzá is járul; tehát joga is van mindazt megkövetelni, amit a másik élvez.

Ez az egyenlőség, méltányosság és a helyes dolog és rendezett körülmények között ez nem lehet másképen.

Ajánljuk az ügyet a t. vármegye szíves és jóakaratu figyelmébe.

Törvény a részletüzletről.

(—ó) A kereskedelemügyi minister, mint annak idején jeleztük, törvénytervezetet készített az ingó dolgok részletfizetésére való eladásának szabályozásáról. A törvénytervezet czime: törvényjavaslat az ingó dolgok részletfizetésére való eladásáról és az 1883. XXXI. törvényezikk módosításáról, czélja pedig az, hogy a részletüzletek terén felburjánzott visszaélések meggátoltassanak. A törvényjavaslat 10 pontból áll, amelyek a következők:

1. §. Ha valamely, a vevőnek átadott ingó dolog elárúsításánál, amelynek vételára részletekben fizetendő le, az eladó azon jogát fentartotta, hogy a szerződésnek nem teljesítése esetében a szerződéstől visszaléphet, ily visszalépés esetében mindkét fél köteles a másiknak a teljesített szolgáltatásokat visszatéríteni, ellenkező kikötések semmissé.

Ezen határozmány inkább az eladó, mint a vevő oltalmára szolgál, a mennyiben az eladót jogosítja fel annak kikötésére, hogy nem fizetés esetén a szerződéstől visszaléphet s ennek folytán a teljesített fizetések visszaszolgáltatása mellett az eladott tárgyat a vevőtől visszavehesse. Azonban a vevőnek is biztosítani kell, hogy a részletfizetések be nem tartása esetén a teljesített fizetéseket vevő az eladó javára elveszíti, érvénytelen.

2. §. A vevő ily esetekben a szerződés folytán tett kötelezésekért, a saját hibájából vagy az oly módon történt értékesítésért, melyért ő a fennálló törvények szerint szavatossággal tartozik, felelős. Az ingó dolog használatáért a vevő annak értékét megtéríteni tartozik. Minden ezen túl menő kikötés és esetleg kötbér megállapítása semmis. A használatért fizetendő összegek megállapításánál a bíróságok a bizonyítékokat szabadon mérlegelhetik.

A 2. §. szerint a szerződéstől való visszalépés jogának fentartása esetén a vevő köteles az okozott költségeket és az ingó dolog használati díját az eladónak megtéríteni, utóbbit a bíróságok szabadon állapítják meg. Bánatpénzt vagy fix-összegben előre megállapított kártalanítási összeget eladó ki nem köthet. A két összetartozó törvény-pont abban tér el a hasonczelű német törvényjavaslattól, hogy utóbbi megengedi, miszerint a vételtől mindkét fél előleges fentartás nélkül is visszaléphet, a mely esetben a megvett tárgy ellenében az eszközölt fizetések visszatérítendőek, a használati díj követelesének azonban ezen törvény is helyet enged. Ennél fogva a német törvényhozás a vevő érdekeit nagyobb figyelemben részesíti s a részletüzletet lukratív természetűt e részben megfosztja.

3. §. Oly kikötés, hogy a megállapított részletfizetések nem teljesítése esetében az egész hátralévő vételár esedékes legyen, a fentebbi ügyleteknél csak akkor érvényesíthető, ha a vevő legalább

életére tán megrontólóg ható gondolatoktól, mintha tépelődéseivel, netán ébredő vágyaival magára hagyja. Viszont a nő ébren tartott lelkesedése buzdítólag hat a férfira is.

Az ilyen bizalomtól áthatott eszmecserek hozzá meg kétes esetekben az ugynevezett jó tanácsot is. A kérdéseket, cselekményt több oldalról megvilágítják, a kivonat képezi az eredményt.

Ami aztán jön, előnyösnek bizonyul, azután lehet indulni, akár a nőtől, akár a férjtől eredt legyen a terv vagy gondolat. Csak mindegyik elég okos legyen hozzá és a döntésnél önzés ne játszóközbe.

Midenütt kettőjüktől függ minden. Ilyennek képzelem én az utat, mely a megelégedéshez, boldogsághoz elvezetne.

Meghozhatja a házasság az embereket az életben elérhető, legnagyobb boldogságot, ha kölcsönösen jó lélekkel törekednek utána, — tehát viszont egész életre szerencsétlenné.

És kinos helyzet az, ha már képmutatáshoz kell folyamodni, hogy a látszat legalább, főtartható legyen.

Ez lenne a házasság benső lényege, ugyszólván a házasság kathekizmusa, és egyuttal a — jóházasságok eszményképe.

De mivel — egyik vagy másik fél hibája miatt sokszor a legjobb törekvés is kárba vész és elő áll a válás gondolata, azért ne illessük meg gondolatlan megrovásokkal azokat, kik a keservet közt kénytelenek eszomoru eszközözöz folyamodni. Ha való pörig mennek, hogy hozzájuk méltatlanná lett társuktól szabadulhassanak és más kötelek lépnek, hogy a boldogságot maguknak újra megteremtsek.

Most már meg lesz a lehetőség, hogy az ilyen szerencsétlenné nem lesznek kitéve annak, hogy a válás lehetőségeért kiváljanak egyházuk kötelekéből és kénytelenek legyenek megszokott hitüket megváltoztatni, melybe gyermekégüktől bele éltek magukat.

három egymásután következő részletfizetéssel tartozik és ha ily lejárt részletfizetések az egész vételárnak legalább egy tizedrészét teszik.

Az eladó a 3. §. szerint az egész vételárnak azonnali megfizetését csak akkor követelheti, ha a vevő már három részletet elmulasztott megfizetni s ha ezen lejárt részeket a vételárnak legalább egy tized részét képezik. Míg tehát a vevő csak egy-két részlettel van hátralékban, ellene az eladó csakis ezen hátralékban levő részeket erejéig indíthat keresetet, a mi a vevőre nézve kétségkívül jelentékeny előny, de a törvény ezen intézkedése az eladó által könnyen kijátszható lévén, csak a végre nem hajtható intézkedések számát szaporítandja.

4. §. Az 1—3. §§-ban foglalt intézkedések oly szerződésekre is alkalmazandók, melyekben ingó dolognak részletfizetésére való átadása más jogügylet, nevezetesen bérszerződés alakjába burkolva köttetett meg.

5. §. Ha ingó dolgok részletfizetésekre való elárúsításáról írásbeli okmány állított ki, az okmány egyik példánya a vevőnek is kiszolgáltatandó.

A 4. §-ra vonatkozólag megjegyezzük, hogy czélszerűbbnek vélnők, ha a törvény egyenesen eltiltana a részletüzleteknek másnemű üzlet czime mögé való elrejtését, mert már azon körülmény, hogy valaki az üzletet köt nyilvánvalóvá teszi a törvény kijátszására irányuló szándékot s a bérszerződés ürügye alatt létrejött részletüzletek valódi természetét a bíróságoknak sok esetben nehéz lesz elbírálni.

Az 5. §-ra nézve megjegyezzük az, hogy szűkeség volna, miszerint a törvény minden részletüzlet megkötésének írásba foglalását elrendelné és pedig annak világos kijelentésével, hogy ezen üzletek részletfizetésre történt eladásoknak nevezendők, a vételár, az egyes részeket magassága és esedékességi ideje pedig határozottan kitüntetendő.

6. §. Sorsjegyeknek és nyeresémsorsolással egybekötött bemutatóra szóló egyéb értékpapiroknak, valamint azokra vonatkozó részletfizetésekre, vagy utalványoknak részletfizetésre való eladása tilos. Az itt említett értékpapiroknak részletfizetésre való beszerzésére alakult társaságok, vagy egyesületek, a mennyiben nem az 1875. XXXVII. t.-cz. XI. czimének rendelkezései szerint alakultak, szintén ezen tilalom alá esnek. Egyéb értékpapirok részletfizetésre való eladására nézve az 1883. évi XXXI. t.-cz. intézkedései ezentul is érvényben fentartatnak.

A javaslat ezen pontja éles bírálatot érdemel, mert hisz nem nehéz kifejteti a sorsjegyek részletfizetésre való eladása teljes eltiltásának hátrányait. A kevesebb vagyonos emberekre nézve ugyanis egy neme a takarékoságnak az, ha részletfizetés mellett sorsjegyeket vásárolhatnak és ha ettől eltiltatnak, haszon nélkül párolognak el az ekkép megtakarítható összegek. A sorsjegyek és nyeresémsorsolással egybekötött értékpapirok részletfizetésre való eladása ezeknél fogva legalább a nyilvános számadásra kötelezett intézeteknek volna megengedendő s ekként lehetővé teendő, hogy sorsjegyeket a szegényebb sorsuak is vehessenek és a takarékoságnak ezen kedvelt módját továbbra is gyakorolhassák.

7. §. Kihágást követ el és 100 koronától 400 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő az: a) aki a jelen törvény 5. §-ban említett okirat átadását elmulasztja; b) aki a jelen törvény 6. §-ban említett értékpapirokat részletfizetés mellett eladja, vagy mások, nevezetesen alkalmazottak, ügynökök stb. által eladja. Ily kihágások elbírlására az iparhatóságok illetékesek. A büntetés pénzek ipari (kereskedelmi) oktatási célokra fordítatnak.

8. §. A jelen törvény nem alkalmazandó azon ügyletekre, melyeknél a vevő bejegyzett kereskedő.

9. §. A jelen törvény kihirdetése napjától lép életbe, de az annak életbe lépte előtt kötött ügyletekre nem alkalmazható.

10. §. A jelen törvény végrehajtásával a kereskedelemügyi és az igazságügyi ministerek, Horvát-Szlavonországra nézve a horvát-szlavon-dalmátországi bán bizatnak meg.

A javaslatnak ezen büntető- és zárhatózmányai ellen elvi kifogásaink nincsenek, nélkülözük azonban az egész javaslatban az áru-uzsora meggátolására irányuló intézkedéseket, holott a részletüzletek főleg azáltal károsítják a vevőket és épen a szegény sorsu néposztályt, hogy a valódi érték 3—4-szeres összegében adnak el részletfizetésre árukat. Kimondandó lenne tehát, hogy az áru-uzsora bírói konstatálása esetén az ügylet semmissé mondandó ki, a vevő tartozik ugyan a megvett ingót a teljesített részletfizetések visszaszafizetésére, sem használati díj-fizetésre nem kötelezhető. A részletüzletek üzelmekké fajulása csak ily módon lenne meggátolható s az új törvény csak ez esetben emelné a kereskedelmi tisztességet.

is dolgozzanak. Így aztán ha egyik pálya cserben hagy, fogunk a másikhoz, csak tehetség, akarat, egészség és kitartás meg legyen hozzá; és még áldozatkészség, hogy a nyeresémet családukkal közössé is tegyük.

A nő kötelessége e részben főleg — a jó besorolás önzés nélkül és takarékoság fősvénység nélkül.

A benső jólét megteremtésére a jó szívű és finomabb érzésű emberek képesek csupán, akkor is csak úgy, ha ész és szív szövetkezett, hogy azt megalkossa.

Bizalmat csupán a józan, higgadt gondolkodás, őszinte egyenes lélek és a becsületes, jó szív bírnak összeműködve ébreszteni. Ez a talaj, melyben a boldogság megterem.

Az ilyen talajon fölnőtt gyermekek már csecsemő koruktól szívják magukba a lélek egészséges, tiszta levegőjét, és e tisztább, magasabb légkörben növekedvén, érettebb korukban maguk is képesek lesznek, ezt a tisztább légkört otthonukban meghonosítani. Szerencsés az a gyermek, ki a boldogság magvát örökségül kapta.

A házasság legszebb, legfőbb áldást hozó erénye mindenkor a kölcsönös bizalom marad, és ennek kivívására törekedni már magában erény.

Ez a nemes virág csak az őszinteség tiszta verőfényében bír tenyészni, és elhal, ha ezt a világozságot elvonjuk tőle.

A házáséletben legtöbbször az őli el a bizalmat és teszi unottá az otthont, hogy a férj megszűn nevével társalogni, vele foglalkozni.

Kivált a fiatalabb nő, ha így magára marad, ür támad körüle, teljesítse bár még oly elöszere-tettel házi köteleit, ezt az ürt be nem tölti semmi. Igen érthető, ha társaság után kezd vágyani, a társaságban megismerkedik és talál férjénél mulattatóbb emberekre — így jön meg aztán a többi.

Csak úgy képes a nő férjére jótékonyan hatni, ha az megosztja vele gondolatait, nem rejti el előle terveit, vállalatait, kifejti előtte eszméit, megismerteti vele eszményeit. Így tágasabb eszmekört nyitva, biztosabban elvonja őt a lelkére, házass-

Mind tekintésén hivatva, h az egyhang

Es c hallgat a vigalmi fi az tervet mit tegyen nek minél

Mult czei éjt" gyobb esd simult hu varni a te éjszakát, nyugtalan kiröppenő

Volt röppentyű hunyva n gosság ur esónakon

A pa ből 10 kr Volt általuk re mellett; n lencezi éj

Mind kis tókéit denféle k zésére.

Jövő Badacson Ma részletek

Hog később fo Ven

vihartól f csak hara hányat el

Sióf volt még Tün

a töltőget vesz kárh Ha és visszar mögötte a tatva tör

figyelmét kérjük az ralekban kiadóhivat egyuttal l fogásába.

vári állon rég rakat nyokkal

tent meg alatt. Az bejáratán

uj váltó felelő fel egy 180

s a felad órákor in le h e t

nak már alig hét rendben

érdekes lyesen g tekintve gödünk,

nősen az állott re az ameri

utastaso rült a fé vonat m bejáró u

alakítanó vásai ma hető has vásók ki

Siófoki levelek.

I.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Mindössze egy napja vagyok itt. Első körültekintésem után ítélem a „vigalmi bizottság” van hivatva, hogy lelket adjon a fürdői életnek, hogy az egyhanguan folyó napokba változatosságot hozzon.

És csakugyan — míg az igazgatóságról mélyen hallgat a krónika — lépten-nyomon arról szól „a vigalmi bizottság ezt rendezte, a vigalmi bizottság azt tervezi” egyre folynak a gyűlésezei a fölött, mit tegyenek, hogy a siófoki időzést a vendégeknek minél kellemesebbé varázsolják?

Mult pénteken a Balatonon tündéres „Velenzei éjt” rendeztek villamvilágítással. Kisebbségi csónakok raja lepte el egy darabon az elsimult hullámokat, még a szelek sem merték zavarni a tele hold által is megvilágított ábrándos éjszakát, a Balaton is fékezte szeszélyeit, hogy nyugtalan hullámok el ne rontsák a csónakokról kiröppenő tüzjüket.

Voltak: koronák, napok, csillagok és főlészalló röppentyűk nagy változattal, mialatt a part lámpái hunyva maradtak, hogy egészen a tórolt jött világosság uralhassa az éjszakát. A zene szintén egyik csónakon volt elhelyezve.

A part hosszában székek voltak lerakva, melyből 10 krért lehetett az estére egy helyet átváltani.

Voltak és lesznek szombati tánczoszorkor általuk rendezve (még most) csekély belépő díj mellett; még e hó folyamán ismétlődni fog a velenzei éj is, még hatásosabb kivitelben.

Mindennek az a célja, hogy a jövőnek egy kis tőkét teremtsenek, mely alapul szolgáljon mindenféle kirándulások és apróbb mulatságok rendezésére.

Jövő péntekre valami halászmulatság van tervezve, jövő hét keddjére pedig hajókirándulás Badacsonyt érintve, Keszthelyre.

Ma kedden d. u. lesz a gyűlés, melyen a részleteket fogják megbeszélni.

Hogy az idő különben hogy telik? arról majd később fogok beszámolni.

Vendég nagyon sok van, ha csak a szél és vihartól fölkorbaesolt és megfenyítés miatt ugyan csak haragossá vált Balaton a félénkebbekből nehányat el nem riaszt.

Siófok már 1888 óta is sokat emelkedett; mi volt még az előtt!

Tündérpaloták emelkedtek a posványos helyen, a töltőgátas milliókat emésztett már el, de nem veszt kárba, mert a jövőnek kamatozik.

Ha megáll az ember a kikapított part korzóján és visszanez a töltésen lerakott ifjú csemetékre és mögötte a diszes villasorra végig tekint — elragadtatva tör ki: a j ö v e n d ő

Siófoknak megszűlni
Nagy és szép gondolat!

H I R E K.

— Tisztelettel felhívjuk lapunk pártolói beces figyelmét mai előfizetési felhívásunkra; egyszersmind kérjük azokat, kik a lap árával a multra nézve hátralékban vannak, hogy a megfelelő hátraléki összeget kiadóhivatalunkhoz beküldeni sziveskedjenek. Ajánljuk egyúttal lapunkat a t. hirdető közönség beces pártfogásába. A kiadóhivatal.

— **Derék munka.** A magyar államvasut kaposvári állomására bevezető új töltésen a sinek nem régebb rakattak le, de az összekötés az előbbi vágányokkal és az állomás vágányaival f. hó 16-án történt meg Helischauer József főmérnök vezetése alatt. Az átkapcsolásnál egy új váltó az állomás bejáratánál pedig kétszeres keresztelés és nyolcz új váltó fektetése, és a régi vonal sineinek megfelelő felszedése volt a feladat, ezek összesen mintegy 180 méter hosszúságban voltak végrehajtandók s a feladat az volt, hogy a munkát a délelőtti 11 órakor induló bpesti személy vonat átkelése után 1 e h e t megkezdeni és esti 3/4 hétkor a gyorsvonatnak már az új sinek és váltókön k e l l i beérkezni, alig hét óra alatt tehát mindennek késznek, teljes rendben és biztonságban kellett állnia. A felette érdekes és nagy felelőséggel járó munkánál személyesen győződünk meg a feladat nehézségeiről — tekintve a kiszabott idő rövidségét s komolyan agódtunk, hogy a gyorsvonat erre bejöhessen, különösen azért is, mivel aránylag kevés munkás erő állott rendelkezésre. Azonban ott volt Helischauer, az amerikai hajtányon mindkét ponton sürgött, figyelt utasításokat adott és fáradozott s buzgóságának sikerült a feladatot teljes sikerrel és a kiszabott időnél pár órával előbb megoldani, úgy, hogy a gyorsvonat minden akadály nélkül próbálta meg az új bejárat utat. Gratulálunk a derék főmérnök urnak!

— **A „Siemens-Halske” cég** által Kaposvárott alakított villamvilágítási részvénytársaság felhívása ma adatnak ki. A cég óhaja az, hogy a nyerhető haszonból a közönség is részesüljön. A felhívások kibocsátására és az aláírások gyűjtésére, úgy

az alakulási előkészületek mtézésére Németh Ignác polgármestert kérte fel a cég, melynek képviselője az alakulási előtt színté lejön Kaposvárra s a részleteket akkor állapítják meg. Az építési munkálatok augusztus hóban megkezdnek.

— **Siófokon** a fiataliságból vigalmi bizottságot alakítottak, melynek feladata a fürdőközönség szórakoztatásáról gondoskodni. A többi között programba vétetett az is, hogy minden szombaton zeneestély és táncmulatság van... ebbe a kutya melegbe...

— **Az ezüst husz krajcárosok és négy krajcárosok bevonása.** A pénzügyminiszter ur a pénzürték rendezéséről szóló törvény értelmében rendeletet bocsájtot ki, mely szerint a husz krajcáros ezüst- és négy-krajcáros réz-váltópénzt 1895-ik évi január hó 1-ével a törvényes forgalmon kívül helyezik. E rendelet életbeléptetésétől kezdve az állami pénztárak, adóhivatalok az oda került 20 és 4 krajcárosokat többé nem adhatják ki; azonban 1895. december végéig még mindég elfogják vagy beváltják azokat. 1895. december 31-én tul az állam-pénztárak és adóhivatalok sem fogadják el a 20 és 4 krajcárosokat. — E szerint iparkodják mindenki a birtokában lévő 20 és 4 krajcárosokat ennek az évnék a végéig, de legkésőbb a jövő év végéig, beváltani, mert azontul sehohsem fogadják el.

— **A tolvajszinész.** Vojnics István, a Bareson működő Füredi-féle szintársulat tagja a mult héten Villányi kereskedőtől 2 drb. ezüst karpereczet loptott. A meglóptott kereskedő rögtön jelentést tett a rendőröknek, kik a gyanus egyének körében azonnal megindították a nyomozást. Vojnics István tolvaj szinész, hogy a gyanut elhárítsa legerélyesebben kutatott s ezzel a csendőrség figyelmét magára vonta. S midőn minden szabadkozás daczára őt is megmotozták, a 2 drb. karpereczet megtalálták nála. A csendőrség a tolvajt letartóztatta s át kísérte a szigetvári járásbíróshoz.

— **A milleniumi orsz. kiállítás oklevelei** és érmeire pályázat iratott ki, mely szerint a nyertes minták 1200 koronától 200 koronáig díjaztatnak. A kiállításon elnyerhető kitüntetések öt részre oszlanak, melyek a jury szabályzata szerint következők: 1. Diszoklevél. 2. Milleniumi nagy érem. 3. Kiállítási érem. 4. Közreműködési érem. 5. Elismerő oklevél. A legnagyobb kitüntetést a diszoklevél elnyerése képezi. Az okleveleket a ker. miniszter, mint kiállítási elnök aláírásával adatnak ki.

— **„A Berzenyi Dániel”** nyomda ma küldötte ki mintalapjait, melyekből mindenki meggyőződhetik, miszerint lapunk nyomdája bármely igényt képes kielégíteni. Ajánljuk a n. é. közönség figyelmébe.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban közölt „v é r e s v e r e k e d é s” czim alatti hirté nézve illetékes helyről azon kiigazítást vettük, miszerint az „nem a Prasszer-féle” korcsmában történt.

C S A R N O K.

Az örök illat tava.

— Arab monda. —

Irta: Mártonffy Imre.

Vége.

A jelenlevők mind a földre borultak és hangosan imádkoztak. A fák közt a madarak azonban folyvást hivatgattak egymást. A térdelő ajtatoskodók e pillanatban távoli lódobogást hallottak. Kétségbeesett kiáltás hangzott mindenünnen. „A törökök! A törökök!” zugta a tömeg. Talpra ugrottak valamennyien s szemekre kezükkel ernyőt képezve, észak felé pillantottak. A nap fényében, ragyogó láthatáron lándzsák és kelevézek csillogtak, fényesebbek, mint Jandi kocsiján a drága kövek. Ismét felhangzott száz meg száz ajakról a rémes kiáltás; „A törökök! A törökök!”

• Tömött sorokban jöttek északról lóháton teljes rohamban. Az arabok tanácstalanul álltak, midőn a legelkeseredettebb halálos ellenségük meglepte őket. Zavarodottan és bátoratlanul fogták körül a bálványt és könyörögtek hozzá, hogy vegye oltalma alá. Vajjon meghallgatja-e imájukat? De a kőszobo. nem felelt s a kétségbeesés adott nekik bátorságot, hogy a harezot megkezdjék. A csata elkeseredett volt. Az arabok folyton hangoztatva a hatalmas Jandi nevét, úgy harezoltak mint az orosz-lánok. Hol előnyomultak, hol pedig hátráltak, aztán ismét előtörték majd meg visszafutottak. A bálvány nevét kiáltozva az emir és a papok egy csoportba gyűltek, hogy Jandit oltalmazzák. De a lándzsák és hajítódárdák biztosan találtak és a könyörtelen ellenség foglyul ejtő őket. A törökök behatoltak a templomba, hol a fekete kő-isten gyűlölettel tekintett rájuk; de mozdulatlanul állt, mint mikor a fiatal nők fantasztikus táncot jártak előtte.

Harezi méneket fogtak a kocsi elé és a bálványt lassan huzták ki a vértől ázott templomból a tó partjához. Az arabok ekkor rá akartak rohanni

a törökökre, de ezek visszanyomták. Azután egyesült erővel dobták a bálványt a vízbe. A győztesek vad örömkialtást hangoztattak, mikor Jandit a kristálytisza tóba látták zuhanni. Egy pillanatig a bálvány félelmes tekintetét vetett feléjük, aztán feje felett összesaptak a hullámok. Eltűnt, de körülötte fekete folt támadt a vízen, mely mindig sürűbbé lón, mire az egész tó víze oly fekete színűvé vált, mint az ébenfa. Ugyanekkor sajátságos illat áradt szét, mely mindig erősebb és áthatóbb lett. A fekete hullámok haragosan csapdosták a part széleit.

E csudálatos tüneménytől megijedtek a törökök és elrohantak messze ki a sivatagba, s menekvő alakjuk lassan eltűnt a láthatár távol kódében. Lándzsájukat és dárdájukat elhajították és a bálványt arab foglyokat hátrahagyták.

A hatalmas Jandi mégis megmentette a hívőket. Mert a saját szerű anyagból készült kő, melyből a bálványt faragták, a sivatag csodás erejű gyógyvizében feloldódott s feketére festette a tavat.

A különös illat pedig, mely kedvesebb a virágok illatánál, elterjedt a levegőben. Innen vette eredetét az örök illat tava, mely még ma is balzsamos illattal tölti meg a környék levegőjét.

V é g e.

II.

Édes Aranyom!

Legelőszőr bocsánatot kérek mindjárt azért a „kis leány” szóért, azért, hogy azt előbbi levélben említeni is mertem.

Mert nem gondold, édes Csana, hogy nem tudom, mi oka az arra a levelemre adott borzasztó tartalmu válaszd megírásának, amelynek végén, „U. i.” betűk alatt írt csekély számú, édes szíval az egész „tréfának” akartad magad is dedregálni azért, mivel megbántad, hogy azzal az erős stíllel — ne mondjam — durvasággal melylyel „tréfádat” papirosra tetted, s azzal a lelket-maró gunnyal, mely végigözönlök rajta, annyi fájdalomt okoztal a te kis Bettidnek, annak akit előbbi kedves leveleiben édes kis angyalodnak, mindeneknek nevezte, s aki (miért ne mondjam ép most e szót?) oly nagyon-nagyon szeret tegedet.

A szemembe mondom hát: semmi egyéb oka nem volt válaszdólytén megírásának, mint egyfelől az a kérdésem, hogy „ott van-e még az a, kis leány”, kiről nekem egy alkalommal beszélte, s ha ott van, voltál-e már nála? — másfelől meg az a tulságos készséged, hogy te e kérdésből mindjárt bizalmatlanságot, sejtettél amelyet én tényleg sem nem táplállok, sem nem tápláltam, sem nem fogok táplálni soha!

Am ezt az igazi okot elhallgatod, helyébe raksz másokat, olyanokat, melyek okok nem lehetnek: hiszen ha azok lennének, nem deklarálhattad volna tréfának az egész leveledet.

Mit gondolsz, mit éreztem mikor láttam, hogy az igazi okot egyszerűen elhallgatod: még annyira sem vagy hozzám „tréfádban” őszinte, hogy legalább ezt megmondanád.

S mit gondolsz, mit éreztem, mikor ezt a „tréfát” olvastam és benne annyi gunyt, annyi igaztalan vádat, annyi hamis okot!...

Vajjon le tudnám-e én azt írni?

Gyenge, nagyon gyenge az én tollam arra: istenkísértés volna megpróbálnom.

Csak azt akarom megjegyezni, hogy ha mi ketten tíz emberöltőn át élünk is, s egyebet sem tennék, mint azokkal s azokhoz hasonló tréfákkal gyötörnélek mindig, melyekre leveleddel hivatkozol s „tromfot” adsz: úgy hiszem, mind eme, állításod szerint gyötörő tréfák együtt véve sem kelthetnének annyi keserű fájdalmat benned, mint ez az egyetlen „tromfod” keltett én bennem.

Hisz' ennek majdnem mindenik szava egy-egy mérgezett törként döfődik a szívembe. És csupán azért a „kis leány” szóért!

Nem akartam én azzal bizalmatlanságot fejezni ki, nem akartalak egy picikét sem sérteni. Nem is tudom, hogyan, egészen véletlenül, ártatlanul jutott az eszembe s aztán leirtam gyorsan, nem azért, mintha vágytam volna tudni, vártam volna a reá vonatkozó feleletedet, hanem a miatt talán, hogy — tudod, itt nincs postaállomás, egy legény viszi el a leveleket a szomszéd faluba, a postára — ennek a legénynek, aki már várt reá, mindjárt oda-adhassam: vigye, vigye el gyorsan, hogy hamar ott legyen te nálad az egyéb üzenetem, a lelkem, az érzéseim leírásával, gyorsan, mert te elmegy a lakásodból még nem tudom, hova?

Istenem, hányszor ismétljem még, hányszor öntsem a lelkemet ebbe a kérdésbe: „kiben bizom hát én ezen a világon a jó szüleimen kívül, ha nem te benned, édesem?”...

Ne hidd, hogy én oly nagyon-nagyon rossz vagyok. S ne hidd, hogy nekem nincs talán szívem, nem tudok érezni. Hidd el, a lelkiismeretem tisztá ebben a dologban, mint a kristály. Nyugodtan tudnék aludni ama „kis leányról” tett kérdésem miatt, nyugodtan, ha „tréfá” okának elhallgatása s maga

e borzasztó „tréfa” nem idézné vissza egyik régebbi levednek egy pontját, ahol két szerelmes érzelmeit két, a tengeren véletlenül találkozó halászcsónakhoz hasonlítád.

Lásd, milyen is az élet! — mondtad akkor: Két szív összetalálkozik az életben, mint például két halászcsónak a tengeren, s valamint ezek halászai előbb barátságosan köszöntik egymást, aztán talán azért, mert egyik több és szebb halat fogott a másiknál, az emennek tán ügyetlenségét róva fel, utóbb összevesznek: úgy az a szív talán mondhatatlan boldogsággal dobog időnként egymáson, és csak végre . . . később kell érezniök, hogy nem bíznak egymásban, és hogy — — — nem értették meg egymást. És hát ne fájjon az embernek, ha ilyen lát, és ne sirjon a lelke, ha van, vérkönyeket, ha a két szív közül az egyik a saját magáé! . . .

Nem értettem én akkor ezt a hasonlatot. Most látom, most sejtem inkább, mint vak az ösvényt: kicsoda roppant fátum, mennyi pokolkin van ebben megírva! És most elképzelem ezt a pokolkint, ezt a roppant fátumot egészben, mert egy része benn van már a lelkemben; fölkelte benne a „tréfád” olvasása után kelt gondolatom: hátha te nem szeretsz engem, mert a szeretőnek hogyan volna ilyen kegyetlen tréfája! . . .

Most aztán nincs nyugtom. Munka, szórakozás nem segít. Csak dobog a szívem, mindig, talán hallhatólag; fáj, mintha szurkálnák tüvel, fáj mindenem bele. Néha meg eláll, nem dobog, ráteszem a kezemet, akkor sem hallom a lüktetését percekig; aztán tűnődöm sokáig, egyszer csak valami megy végig az arcomon, talán bogár, talán pók; meg akarom fogni, levenni onnan: nem lehet, csak a kezem nedvesedik meg forró, nagyon forró könyvvel. Aztán, amint úgy merengek, nézek, nem tudom, hová: látok néha egy szép, fehér koporsót itt előttem, ahol ülök, a hársfa alatt. Van fölötte, körülötte sok rózsá, lilium; szép, fehér rajt a szemföld is, csipkés, kivarrott, rózsá, lilium van arra is varrva. Mellette áll az édesanyám, mellette a testvéreim, sirmak, zokognak. Ott vagy te is, nem sirsz, amint felhajtod a szemföldöt, kacagasz inkább hangosan, aztán sirsz mégis hevesen, nagyon; akkor megint nem sirsz, csak hallgatod, dobog-e még a szív a koporsóban, csókolod annak a szívnek a burkát, a fekére lepedőt rajta, hevesen, sokszor; akkor csókolod a lezárt szemeket is, a halovány homlokot, a haját ott a szép kis homlok szélén, az arcot, mely sárga mint a kukorica-liszt, az ajkakát, melyek kékek, mint a szilva; aztán mondd, fáj amint mondd: „megyek, megyek, édes Bettikém; megyek mindjárt, csak eltemetünk, majd én is beléfekszem a sírodba.”

Akkor felébredek a koporsómból: felébredek az álmomból.

Nehéz, nehéz egy álmom ez — — — ébren álmodásnak! Pedig ismétlődik, megjön gyakran a halál gondolata, úgy van, mintha kezdenék megbárátkozni vele; megszokom azt a gondolatot, mivel gyakran támad a „tréfád” olvasása óta.

Csak bele markol a lelkembe, az egészbe a fájdalom: tépi, mint fürgeteg a szalmakazalt a dombtetőn, mind a két részt, a szívemet is — vagy amint a bolond tudósok mondják — a májamat, meg az agyvelőmet is. Szedi széjjel az eddig táplált reménységem szép virágait, egyenként, csomószámra, ahogy jön, amilyen erővel megrohanja.

Es jön és megrohanja mindaddig, míg le nem csendesíted, ahogyan szoktad: édes szavu levéllel. Nem tudok én várni pár napot, addig, mikor viszont láthatjuk egymást: kell, most kell az édes szavad, mindjárt.

Vagy lecsendesíti majd ezt a háborgást a szivemben, az agyvelőmben, vagy elnémitja talán örökre . . .

Borzasztó gondolat! Meghalni: akkor halni meg, mikor ennyire szeretlek tégedet . . .

Borzasztó ez is: várni a levedre egy napig! Csak repülni, csak szállni tudnék, mint a madár, mint a gondolat! . . .

Ellszállnék tehoz, egy kicsit néznék, amint gyötrődöl te is, azért, mert ilyen könyörtelen volt a tréfád, azért mert érzed, hogy nagyon-nagyon bántottál engemet vele. Akkor oda szálnék a kebledre, madár képiében is, így is, amint most vagyok hallgatnám a szived dobogását, hallgatnám sokáig meghallanám ott, hogy nagyon hazug volt a „tréfád”, de mégis tréfa volt, meghallanám, hogy szeretsz te is engem. Ugy-e ezt hallanám meg?

Aztán sirmék ott a kebleden, sirmék sokat, örömben, kinomban: örömben, mert azt hiszem, szeretsz; kinomban, mert azt hiszem, nem szeretsz.

Aztán megörlődnek ott a kebleden: ez volna jó! Vagy meghálnék, ott hálnék meg; én is meghálnék, te is meghálnál: ez volna a legjobb! Elmúlnék az örömről, a keservről, az üdvösségünk, a szenvedésünk. Elmúlnék a szerelmünk is.

Csak hogy ennek nem szabad, nem lehet elmúlnia: hát akkor nem nem is hálnék meg ott a kebleden. Akkor inkább ott szeretnék élni mindörökké: szivnám az ajkad mézét mindörökké.

Podig, de vágytál máskor te is a csókomra, mint most én is a tiedre! És megelégedtél mégis három csókkal (nem jól irtad a tréfádban: három csókot kaptál) egy esztendő alatt. Hát nem elég-e ez? Hiszen én akartam így, s amit én akarok, azt szoktad mondani, annak engedelmességeddel.

Légy hát engedelmes! Irj mindjárt, csendesíts le, nagyon szépen kérélek. Várom, nagyon várom az irásodat.

Most épp addig, míg az megjön, holnapig, nagyon-nagyon szeretnék kimenni a Balaton partjára és ott kisírnim magamat. Hogy miért azt tudom is, nem is; csak érzem, hogy könnyebb lenne a szivemnek a sírás után.

Pedig most, ebben a pillanatban, semmi sem bántja azt, mert épen most gondoltam, hogy mégis csak szeretsz te engem egy picit . . .

S ha kisírtam magamat, talán én is ábrándoznék ott a parton, s tán épp olyan formán, mint te szoktál.

Vagy te nem? . . . Ugy-e értesz, édesem? Mindig sokat gondolkodom, ábrándozom én is, de nem is képezed, mily zagyvalékokat; rendszeresen az a vége, hogy vagy sírok, vagy elnevetem magamat. (Gondolod magadban: „Jaj de csacsi vagy, édeském”. Nem baj, megérdemlem.) És akár sirmom kellett, akár a magam csacsiságán kacagnom, mindig oly boldog voltam eddig. Kívált mikor olvastam az előbbi édes leveleidet, mikor — ha már nem láthatlak — nézegetem az arcképedet; de a „tréfád” olvasása után mintha még az arcképed is megváltozott, tudja isten, mintha az is haragos volna!

Most, most volna igazán szükség egy „békecsókra.” De gondolod talán: „kell is nekem, tartsd meg magadnak a csókodat!”

Aztán ha ezt gondolnád, megint nagyon-nagyon fájna az nekem.

Ugy-e nem azt gondolod?

De ha ezt gondolnád is, én mégis azt írom: csókolak számtalanszor s mikor találkozunk meg is csókolak — egyszer. Egyszer, mert én úgy akarom, én a te szerető

Bettid.

Piaczi árak.

Buza mm.	6 frt — kr.
Árpa mm.	6 frt 20
Rozs mm.	4 frt 40 kr.
Bükköny mm.	7 frt 40—50 kr.
Zab mm.	6 frt — kr.
Bab mm.	5 frt — kr.
Kukoricza mm.	5 frt 20 kr.
Burgonya mm.	—
Széna mm.	—
Szalma mm.	—
Sertés mm.	—

2665

tkv. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Pap Mihály** s neje **Fülp Teréz** kispári lakos végrehajthatóknak **Kordé Mária Jaksa Antalné** kispári lakos végrehajtható szünetelő elleni 310 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. bíróság) területén levő Kispár község határában fekvő, a kispári 3. sz. tjkvben végrehajtható szünetelő Kordé Mária Jaksa Antalné tulajdonánál felvett A. I. a. 1—6 rend vagyis 318/b., 554/b., 583/b., 686/b., 716/b. és 720/c. hrsza. telki birtokra 547 frtban, a kispári 459. sz. tjkvben végrehajtható szünetelő Kordé Mária Jaksa Antalné tulajdonánál felvett A. I. a. 243/b. hrsza. ujrési dűlőbeli rétre 142 frtban, végül a kispári 415. sz. tjkvben végrehajtható szünetelő Kordé Mária Jaksa Antalné tulajdonánál felvett következő ingatlanokra; ugymint: A. I. a. 819/b. hrsza, napkeleti alsóhegyi szőlő és pinceszere 228 frtban, A. I. a. 895/b. hrsza. alsó kenderföld dűlőbeli szántóra 70 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor** Kispár község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 54 frt 70 krt, 14 frt 20 krt, 22 frt 80 krt és 7 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó

1-én 3333. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-án kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismeré-nyét átszolgáltatni.

Kaposvárrott, 1894. évi május hó 2-án.
A kir. trvszék, mint tkvi hatóság.

Laky
kir. trvszéki bír.

2924.

tk. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dr. Obetkó Károly** kaposvári ügyvéd végrehajthatóknak **Haracsi József, Haracs István és Haracs Ferencz** töröcskei lakos végrehajtható szünetelő elleni 25 frt 51 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. bíróság) területén levő, Töröcske község határában fekvő, a töröcskei 23. sz. tjkvben végrehajtható szünetelő Haracsi István és Haracs Ferencz tulajdonánál felvett A. I. a. 2—6 rend vagyis 157. 233. 238. 294. 741. hrsz. a. 1/2 kültelekre 1098 frtban, továbbá a töröcskei 250. sz. tjkvben végrehajtható szünetelő Haracsi József tulajdonánál felvett A. I. a. 27. hrsza. 30. népsor számú ház, udvar-kertre 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi augusztus hó 31-ik napján délelőtt 10 órakor** Töröcske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 109 frt 80 krt és 72 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ához jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kaposvárrott, 1894. évi május hó 4-én.
A kir. trvszék mint tkvi hatóság.

Laky,
kir. trvszéki bír.

18554. sz.

1894.

Somogyvármegye alispánjától.

Pályázat.

Somogyvármegye árvaszékénél türesedésben levő, 690 frt fizetéssel, 30 frt évi pótdíjjal és 100 frt lakpénzzel javadalmozott aljegyzői állásnak a folyó évi augusztusi év-negyedes közgyűlés első napján választás útján leendő betöltése céljából a szervezési szabályrendelet 38. §-a értelmében felhívatnak mindazok, kik ezen állásra kijelöltetni kívánnak; hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényüket a közgyűlés megnyitása előtt főispán ur ó méltóságánál annál inkább benyujtsák, mert a későbbi jelentkezések a kijelölt választmány által figyelembe nem vettnek.

Kaposvárrott, 1894. július hó 3-án.

Alisp. hiv. távol:
2—3 **Gabsovits, főjegyző.**

Hirdetmény.

A kaposvári uradalom tüzletigazgatósága áruba bocsájt **őszi bükköny** (decumie), **homoki bükköny** (vicia villosa), **őszi borsó**, **őszi buza**, **Montagne rozsa**, **őszi mammoth árpa** és **svéd árpa vetőmagot** továbbá **fehérszőrű mangolicza tenyészkanokat**, és **telivér mint félvér Siementhal tenyész bikákat.**

Posta és távirda állomás: **Kaposvár** (Somogy).

Renner
igazgató.

2—3

A kereskedelem és távirtnál alkalmazottaknak alkalmi jegyét kiállító áll.

Ezen 108 gyalogkerületben fog alkalmi jegyét kiállító áll.

Pályázhatnak alapszabályok alapján kik közép-tanintézetet, érettség-tét, 18-ik életévök polgársággal bírnak.

Ezen feltételekkel erkölcsi bizonyítvány, közhatósági orvosi igazságszolgálat, a posta és alkalmas voltok.

A pályázat al-távirda igazgatóság minden igazgatóság.

szoba

ezt tovább

nem

ugy

szab

Pályázat.

A kereskedelemügyi tárca keretében a posta- és távirtdánál alkalmazandó 108 posta és távirtda gyakornok jelölt állásra pályázat nyitott.

Ezen 108 gyakornok jelölt közül 12 a pécsi kerületben fog alkalmaztatni.

Pályázhatnak, az 1883. I. t. cz. 14. §-a alapján kik közép iskolát, vagy evvel egyenrangú tanintézetet, érettségi vizsgával sikeresen bevégeztek, 18-ik életévüket betöltötték és a magyar állam polgársággal bírnak.

Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal feddhetlen előéletüket, közhatalosági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges, a posta és távirtda szolgálatra testileg-és alkalmas voltukat tartoznak igazolni.

A pályázat alá bocsátott állásukat a posta és távirtda igazgatóságok fogják betölteni, számszerint minden igazgatóság tizenkettőt.

A saját kezűleg írt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal kell a fellevelet pályázati kérvények címélfogva és pedig a már közszolgálatban állók által előjáróságuk a közszolgálatban nem állók által ellenben az illető főszolgabíró, vagy polgármester útján 1894. évi július hó 31-ig a szerint a hol a pályázó alkalmazást óhajt, a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, sopronyi, temesvári, vagy a zágrábi posta- és távirtda igazgatóságához nyújtandók be.

A fölfogadott posta és távirtda gyakornok jelöltek ezen minőségben 1 frt napidíjban részesülnek, a melyet a posta és távirtda tanfolyam tartama alatt is élvezni fognak.

A gyakornok jelöltek a posta és távirtda tanfolyam hallgatására saját költségükön 1895. év szeptember hó 1-én Budapestre, illetve Zágrábba helyeztetnek át és a tanfolyam hallgatásával járó költségeket u. m. a beiratási és tandíjakat viselni köteleztetnek.

A 10 hónapig tartó tanfolyam befejezése után a gyakornok jelöltek, az 1893. IV. t. cz. 4. §-a értelmében, ha felsőbb tanintézetet végeztek évi 500 frtnyi, más különben évi 400 frtnyi segélydíjjal gyakornokokká; az előírt szakvizsga sikeres letétele után pedig a posta és távirtda tanfolyam hallgatói részére iskolai képzettségükhöz mért fentartott állásokra nyerne képesítést és a menyében a gyakorlati követelményeknek megfelelnek, mint posta- és távirtda tiszték, vagy ha ily állás üresedésben nem lenne addig, míg az bekövetkezik mint posta- és távirtda segédtiszték nyerne alkalmazást.

A fentebb kiírt feltételek részletesen a posta- és távirtda igazgatóságoknál bővebb felvilágosítás nyerhető.

Pécsett 1894. július hó 13-án.

Rimanóczy s. k.

Opris s. k.

KRAUSZ BENŐ

szobafestő, épület- és butormázoló, czimiró, lackirozó intézete

Kaposvárott, Füredi-utca 9. szám

elfogad s a legszolidabban, gyorsan és jutányosan elkészít mindennemű,

a szobafestés, butor-, épület-mázolás

czimtáblairás

ugy a fényezés (lackirozás) és **tapettirozási** szakba vágó munkát.

Pontos, gyors, tartós és olcsó kiszolgálásért kezeséget vállal; nagyobb munkákat részfizetések mellett is elfogad.

Ez tizlet Kaposvárott már több év óta fenáll, eddig is a közönség bizalmára érdemesítette magát, fő törekvése lesz, ezt továbbra is kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel

KRAUSZ BENŐ,

szobafestő és mázoló.

ELSŐ KAPOSVÁRI

**ZONGORA, HEGEDÜ, CZIMBALOM,
POLYPHON-ZENÉLŐ STB.**

FINOMABB HANGSZER RAKTÁR.

Kaposvár Korona utca 5. sz. a.

(Hittaler-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólírott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghíresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujjakkal becsérél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik.

Zongorák jutányos áron kölesön kiadatnak.

Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen tizletben szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri.

IFJ. WIMMER JÁNOS
hangszer technikus.

Felhívás

„a kaposvári villamvilágítási részvénytársaság“ kibocsátandó részvényeinek aláírására.

Tisztelettel alólirottak mint a kaposvári villamvilágítási engedély tulajdonosai hajlandók vagyunk villamosvilágítási vállalatunkban s illetve ennek remélhetőleg jelentékeny hasznában a város közönségét is részesíteni, e czélból elhatároztuk, miszerint vállalatunkat

alakítjuk át s az erre vonatkozó részvények jegyzésére aláírási ivateket bocsátunk ki és pedig, hogy a közönség a vállalatban minélkönnyebben részesülhessen a kibocsátandó **részvényeket egyenkint 50 frtban** irányoztuk elő.

A részvények aláírási ivateinek kiosztására és a részvénytársaság tervezetének a kaposvári érdekeltséggel leendő megállapítása, ugy a fizetések, mely időbeni teljesítésének meghatározása iránti értekezlet meghívása és az előkészítő lépések foganatosítására **Németh Ignác polgármester** urat kértük fel.

A részvénytársaság tagjai előszámitásaink szerint már az első évben 10—12% osztalékra tarthatnak igényt részvényenként; mely az üzem erősödéséhez képest okvetlenül emelkedni fog.

A központi telep tervezetei nyilvános szemlére tétettek ki a városházi üzemirodánkban, **a vállalat üzemtervezete és a telepherendezés költségelőirányzata** pedig a polgármester hivatalos irodájában tekinthető meg

Az aláírási ivateket kérjük a polgármesteri hivatalhoz **f. é. július hó 29-ig** benyújtani, miután az alakuló értekezlet **ugyan ezen hó 30-án** megtartani, ugy az **építkezési vállalatokat július 31-ig** szinte kiadni, és az **építkezéseket augusztus hó 1-én megkezdeni** óhajtjuk.

Kaposvár, 1894. évi július hó 18-án.

SIEMENS-HALSKE
villamvilágítási berendezési vállalata.

Szerkesztő
Fő-utca 30

Idé intéző a l
részere vonatkoz
közlemén

Bérmentetlen k
nem fogadt

Kézirat vissz
adatikk

Lapunk
megkezdődő
tésre ezen

Lapunk
nehézségeive
kozhatik ar

Teljese
tól menten.

Program
a nagy köz
dekeit előm

És min
ságot, bárki
zet és klikk

Rovata
dekü dolog
szentelünk

A lap
Egész év

Fél évre
Negyed

Hirdetések

Nyiltt

Minder
Dániel nyom
dendő be.

A szer
nyek ugya

Kapos

Még

—h. K
rök a lap
hog a h
épületbe
semmiféle
tatott; d
eszmé elv

A ne
és az épi
czirozásál

A he
kombinac
új gymna
lenne épi
és zárda
és pedig
uteza is

Ném
előnyöse
számítana
ren, mel
dekből
1 frt—1
igy a gy
előállitha